

Súd: Okresný súd Komárno  
Spisová značka: 10C/2/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220200208  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Czafiková  
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4220200208.2

## Uznesenie

Okresný súd Komárno v spore žalobcu: C.. L. G., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. H.. P. XXXX/XX, M., práv. zast.: JUDr. Iveta Majlingová, advokátka so sídlom Pohraničná 7, Komárno, proti žalovanej: Y. G., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. D. E. XXXX/X, M., o určenie právnej neúčinnosti právnych úkonov, takto

### rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Súd žiadnej zo strán nepriznáva náhradu trov konania.

Súd žalobcovi **v r a c i a** krátený súdny poplatok v sume 92,80 eur cestou Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 21.01.2020 sa žalobca domáhal určenia neúčinnosti právnych úkonov.

2. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 04.03.2020 vzal podanú žalobu v plnom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania. Žalobca uviedol, že k späťvzatiu žaloby, ktorá bola jednoznačne podaná dôvodne, pristúpil z dôvodu zmeny prístupu matky žalovanej, dlžníčky žalobcu, ktorá po podaní žaloby a vydaní neodkladného opatrenia č.k. 8C/1/2020 zo dňa 21.01.2020, ktorým súd zakázal žalovanej nakladať s majetkom, ktorý na ňu previedla dlžníčka žalobcu, zaplatila pohľadávku priznanú rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 12Co/165/2017 zo dňa 26.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2019 a vykonateľnosť dňa 31.12.2019. Dlžníčka žalobcu, matka žalovanej túto súdom priznanú pohľadávku žalobcu zaplatila dňa 21.02.2020 až potom, ako voči nej žalobca podnikol príslušné právne kroky. Vzhľadom na to, že v zmysle § 256 ods. 1 CSP zastavenie konania zavinila žalovaná, uplatňuje si žalobca náhradu trov konania v plnom rozsahu. K späťvzatiu žaloby žalobca pripojil dôkaz o úhrade dlžnej sumy a uznesenie Okresného súdu Komárno sp. zn. 8C/1/2020-42 zo dňa 21.01.2020.

3. Žalovaná sa k späťvzatiu žaloby vyjadrila v podaní doručenom súdu dňa 14.04.2020, v ktorom uviedla, že súhlasí so späťvzatím žaloby, nesúhlasí však, aby bola zaviazaná nahradiť trovy žalobcovi. Uplatnený nárok na náhradu trov konania považuje žalovaná za nedôvodný. Žalovaná nielen v tomto konaní, ale aj v konaní o vydanie neodkladného opatrenia vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 8CV/1/2020 uviedla, že má vedomosť, že jej matka je pripravená plniť pohľadávku žalobcu, čo sa aj následne potvrdilo, keď jej matka svoju pohľadávku voči žalobcovi splnila. Táto žaloba nemohla byť nikdy úspešná. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhla, aby súd konanie zastavil a naopak priznal žalovanej plnú náhradu trov konania.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 04.03.2020 vzal svoju žalobu v celom rozsahu späť. Žalovaná v podaní zo dňa 08.04.2020 vyslovila svoj súhlas so späťvzatím žaloby. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd konanie v zmysle § 145 ods. 1 CSP zastavil.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. Istou výnimkou v tomto smere je ustanovenie § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Z právneho hľadiska platí, že § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodný so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (nález Ústavného súdu SR zo dňa 20. 03. 2018 sp. zn. ÚS 569/2017-46). Pri použití § 146 ods. 2 prvej vety OSP treba otázku, či účastník konania zavinil zastavenie konania, posudzovať podľa procesného výsledku. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu, možno odporcovi uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. Vo všeobecnosti možno uviesť, že odporca procesne zaviní potrebu späťvzatia návrhu a následného zastavenia konania spravidla vtedy, keď sa po podaní návrhu rozhodne navrhovateľov nárok uspokojiť (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. 03. 2006 sp. zn. II. ÚS 569/2017).

12. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu, t. j. aj jej prejav vôle spočívajúci v späťvzatiu žaloby a dôsledkom je vznik trov protistrany (uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 563/01, sp. zn. I. ÚS 469/04). Pojem „procesné zavinenie“ je tak potrebné vykladať komplexne a extenzívne, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre, t. j. nie v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania. Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. 09. 2011 sp. zn. 7M Cdo 4/2010).

13. V danom prípade má súd za to, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd v zmysle § 257 CSP žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. Dôvodom späťvzatia žaloby žalobcom bola skutočnosť, že dlžník žalobcu, matka žalovanej, po podaní žaloby uhradila pohľadávku žalobcu, čím sa spor stal bezpredmetným. Z uvedeného je zrejmé, že späťvzatie žaloby nezavinila žalovaná, ale jej matka, ktorá však nie je stranou sporu. Žalovanej teda nemožno pripísať zavinenie na zastavení konania. Rovnako však zavinenie na zastavení konania nemožno pripísať ani žalobcovi, ktorý dôvodne podal žalobu, ktorú vzal späť až potom, ako bola v priebehu súdneho konania jeho pohľadávka uhradená. Práve okolnosť, že zastavenie konania zavinila tretia osoba, ktorá nie je stranou sporu, súd vyhodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý v zmysle § 257 CSP žiadnej zo strán sporu nepriznal náhradu trov konania.

14. Podľa § 11 ods. 3 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Ak sa návrh na začatie konania o rozvod manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnej inštancii súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní pred správnym súdom sa poplatok vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa správna žaloba, kasačná sťažnosť alebo žaloba na obnovu konania odmietla alebo vzala späť pred prejednaním veci.

15. Podľa § 11 ods. 4 prvá veta zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

16. Vzhľadom k tomu, že k späťvzatiu žaloby došlo otvorením prvého pojednávania, bolo potrebné v zmysle § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. vrátiť žalobcovi súdny poplatok. Keďže žalobca zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 99,50 eur, súd mu v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. vrátil krátený súdny poplatok v sume 92,80 eur (99,50 eur - 6,70 eur = 92,80 eur) cestou Slovenskej pošty, a.s.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno (§ 357 písm. a) a m) CSP a § 362 ods. 1 CSP).

Proti tomuto uzneseniu v časti o vrátenie zaplateného súdneho poplatku nie je prípustné odvolanie.

Lehota na podanie opravného prostriedku neplynie do 30. apríla 2020 v súlade s § 2 odsek 1 veta pred bodkočiarkou a § 1 písmeno a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (§ 127 ods. 1 a 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).